

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. No 266.

Trettende Session.

62de Møde.

Onsdagen den 18de December Kl. 1.

(Fortsat.)

**Ministeren for Kongerigets fær-
lige Finantser** (fortsat): Dersom jeg nu ved denne Udtalelse kan haabe at have truffet den almindelige Mening her i Thinget, saa bliver det et Spørgsmaal af mere underordnet Natur, hvorledes man skal forholde sig med den her foreliggende Tillægsbevillingslov, om man skal gaae ind paa det Forslag, som er stillet af det ærede Mindretal, eller om man med Udvalgets Fleertal skal holde paa Loven. Jeg kan nu ikke nægte, at jeg troer at burde tilraade at slutte sig til Regjeringens Forslag, saaledes som det er forbedret af det hele Udvalg. I saa Henseende skal jeg gjøre opmærksom paa, at de Udgifter, hvorom der i Mindretallets Forslag er Tale, nemlig de før 31te Marts anviste Beløb, i ethvert Tilfælde maae opføres i Regnskabet 1861—62; det følger ligesvem af den Grundregel, at enhver Udgift maa i Statsbogholderiet, altsaa ogsaa i Regnskabet, som aflægges af Statsbogholderiet, opføres under sin rette Dato. Naar altsaa en Anvisning i Løbet af Finantsaaret 1861—62 bliver tilstillet Statsbogholderiet til Notering, maa den nødvendigvis komme frem under den Dato, hvorunder den er udsærdiget, og da nu Anvisningerne paa de Beløb, hvorom der her er Spørgsmaal, ere tilbagefaldte den 31te Marts d. N., og nye Anvisninger ere udsærdede i Finantsaaret 1861—62, saa kan det ikke være Andet, end at Beløbene maae

komme frem i Regnskabet for indværende Finantsaar, og det troer jeg ogsaa er Mindretallets Mening. Det forekommer mig, at naar man følger Majoritetens Forslag, saa vil man i det Statsregnskab, som bliver aflagt for 1861—62, faae den ved selve Tillægsbevillingsloven givne Afstilling, og ethvert vel aflagt Statsregnskab bør slutte sig til Finantsloven og til Tillægsbevillingsloven. Man kan føie Anmærkninger til Statsregnskabet, og man kan lade være at føie Anmærkninger dertil, det er en Sag, hvorom der kan tvistes, men hvorom der ikke kan tvistes, det er, at enhver Post i Regnskabet bør slutte sig til en Post paa Bevillingslovene. Hvor vi kunne indrette vore Bevillingslove saaledes, at vi derved sikke Regnskabets Afslæggelse paa en hensigtsmæssig og overfluelig Maade, der bør vi gjøre det; — saaledes som Forslaget foreligger fra det samlede Udvalg med de Afstillinger, som der gjøres, ville vi faae et Regnskab, som bliver mindre smukt og simpelt end det hidtilværende — det ligger i det Forsøg, man har gjort den 31te Marts d. N. — istedetfor een Colonne vil man faae 3 Colonner, men det bliver kun denne ene Gang. — et saadant Regnskab kommer imidlertid til at udvise, hvad der er bevilget og hvorledes det er bevilget, idet enhver Konto paa de 3 Colonner vil rette sig efter de Finantslove, som ligge til Grund for Bevillingerne, og derfor troer jeg, at det er hensigtsmæssigt for denne Gang at beholde denne Form og saa lade denne Historie dermed være forbi, i den Overbeviisning, at Forsøget har gjort sin Nytte ved at klare vor Opfattelse af det hele Spørgsmaal.